

Kringmateriaal week 14 en 15

Doop & Lidmaatschap editie

Rom. 6:3-4, 1 Kor. 12:12-13 en Matt. 28:18-20

In de afgelopen maanden is er in de gemeente nagedacht over de koppeling tussen doop en lidmaatschap in de BGA. Vanaf de oprichting van de gemeente is het zo geweest dat de doop op basis van persoonlijke belijdenis van geloof (vanaf hier: geloofsdoopt) de voorwaarde is voor het lidmaatschap van de BGA. Voor degenen die deze geloofsdoopt niet hebben ondergaan is het lidmaatschap niet mogelijk. Zij kunnen 'vaste bezoeker' worden van de BGA. Vaste bezoekers kunnen niet stemmen tijdens ledenvergaderingen en kunnen geen deel uitmaken van de raad. Ondertussen is ca. een kwart van de volwassen betrokkenen in de BGA 'vaste bezoeker'. Het onderscheid tussen 'leden' en 'vaste bezoekers' wordt door veel mensen in de BGA als ongemakkelijk gezien: hoe kun je een administratief onderscheid maken tussen broeders en zusters die wel samen het Avondmaal vieren? Tegelijkertijd zien anderen de koppeling tussen doop en lidmaatschap als een belangrijke bevestiging van het

belang van de geloofsdoop en als een identiteitskenmerk van ons als Baptistengemeente.

Dit kringmateriaal is bedoeld om het gesprek hierover op de kring te voeren met aan het einde de vraag of iemand een bescheiden samenvatting kan schrijven van deze kringavond en kan delen met de werkgroep 'doop & lidmaatschap'.

Vanwege de omvang van het onderwerp is het kringmateriaal verdeeld in twee delen: I: Over de doop en II: Over het lidmaatschap. Hierdoor kun je als kring kiezen welk gedeelte je wil behandelen en welk gedeelte je voor jezelf doorneemt.

Deel I: Over de doop

Lezen: Rom. 6:3-4

Afgelopen Pasen hebben we met elkaar weer een geweldige doopdienst mogen vieren. De doopdiensten bevestigen de praktijk van de geloofsdoop in de BGA. Een praktijk die op zichzelf niet ter discussie staat. Zoals Paulus de Romeinen schrijft is de praktijk van de geloofsdoop een vanzelfsprekendheid: "*Weet u niet dat...*" begint Paulus zijn vers. Hij is nog nooit in Rome geweest, heeft daar nooit het onderwijs verzorgd, maar hij gaat er vanuit dat ze daar onderwezen zijn in de doop als zichtbaar getuigenis van het sterven en opstaan met Christus. Als de manier waarop gelovigen zich vereenzelvigen met Christus en zo de (geestelijke) wereld duidelijk maken bij wie ze horen.

Hoe kijk je terug op de geloofsdoop als je deze zelf ondergaan hebt?
Hoe kijk je naar de geloofsdoop als je deze zelf niet ondergaan hebt?

In Rom. 6:3 zegt Paulus letterlijk dat we 'zoals Christus uit de doden is opgewekt (...) ook wij in nieuwheid van leven zouden wandelen'. De doop is hier niet zozeer een soort eindpunt van een bekeringsproces, maar juist een begin van een nieuwe weg die hier op aarde wordt ingeslagen. In Rom. 6 betoogt Paulus dat je niet nog in zonde kan leven als iemand die ten opzichte van de zonde gestorven is. Als je symbolisch het oude leven (zonder God) begraven hebt in het graf van Christus kun je niet leven alsof dat niet gebeurd is. Paulus herinnert de gemeente in Rome aan dat gegeven door hen aan hun doop te herinneren.

In hoeverre is voor jou de doop een herinnering die je vandaag helpt in het 'wandelen in nieuwheid van leven'?

Wat is een goed moment in iemands leven om gedoopt te worden als je naar bovenstaande gedachte kijkt?

Rom. 6:3-4 spreekt vanuit een duidelijke breuklijn tussen het 'oude' leven en 'nieuwheid' van leven, wat gezien de context van de geadresseerden in Rome als eerste generatie gelovigen niet zo vreemd is. In onze context hebben we echter ook vaak te maken met gelovigen die in een christelijk gezin opgegroeid zijn en geleidelijk zelf gelovig zijn geworden.

Wat doet de betekenis van de geloofsdoop als breuklijn tussen 'oud' en 'nieuw' met je als je geleidelijk vanuit je opvoeding gelovig bent geworden? Heeft deze betekenis van de doop nog een rol gespeeld ten tijde van je geloofsdoop?

Wat doet de betekenis van de geloofsdoop als breuklijn tussen 'oud' en 'nieuw' met je als je gedoopt bent als kind, later belijdenis hebt afgelegd en al een leven lang 'in nieuwheid van leven wandelt'?

Deel II: Over lidmaatschap

In de BGA is de doop gekoppeld aan het lidmaatschap. Dat wil zeggen dat mensen die gedoopt worden bij ons automatisch lid van de gemeente worden en dat mensen die lid willen worden bij ons, de geloofsdoop (hebben) moeten ondergaan.

Om de herkomst van dit idee uit te leggen gaan we kijken naar twee teksten: 1 Kor. 12:12-13 en Matt. 28:18-20.

In 1 Kor. 12 spreekt Paulus de gaven van de Geest en de eenheid (in verscheidenheid van gaven) in de gemeente. Om de aard van de gemeente beschrijven schrijft Paulus:

"Een lichaam is een eenheid die uit vele delen bestaat; ondanks hun veelheid vormen al die delen samen één lichaam. Zo is het ook met het lichaam van Christus. Wij zijn allen gedoopt in één Geest en zijn daardoor één lichaam geworden; of we nu Joden of Grieken zijn, slaven of vrije mensen, we zijn allen van één Geest doordrenkt." (1 Kor. 12:12-13)

In deze tekst zien we hoe Paulus de doop in de Geest beschrijft als de manier waarop verschillende mensen één geestelijk lichaam worden. In Handelingen zien we dat de

doop in het Heilige Geest en de doop in het water dicht bij elkaar liggen: in de oproep van Petrus in Hand. 2:38 waar hij zegt: 'Kom tot inkeer en laat u allen dopen in de naam van Jezus Christus om vergeving te krijgen voor uw zonden. Dan zal de Heilige Geest u geschonken worden.'

Maar ook in de praktijk:

- Cornelius en de zijnen ontvangen de Heilige Geest en worden gedoopt (Hand. 10:47).
- Paulus wordt gedoopt en vervuld van de Heilige Geest (Hand. 9:17-18).
- De Samaritanen worden gedoopt en ontvangen de Heilige Geest (Hand. 8:15-17).
- De discipelen van Johannes in Efeze worden gedoopt en ontvangen de Heilige Geest (Hand. 19:5).

Waterdoop en doop in de Heilige Geest vormen in het NT de twee kanten van de medaille van de wedergeboorte en liggen idealiter dus zo dicht mogelijk bij elkaar. De doop in het Heilige Geest ontvangt men op basis van het geloof Jezus Christus als Verlosser en Heer waardoor de bekeerling verbonden wordt met de hemel.¹

Waar de doop in de Heilige Geest de bekeerling verbindt aan de hemel, markeert de doop in het water deze positie op aarde en maakt duidelijk dat de bekeerling bij (het Lichaam van) Christus hoort op aarde.

Is iemand die als kind gedoopt is en later op basis van persoonlijk geloof in de Heilige Geest gedoopt is volgens jou volwaardig deel van het Lichaam van Christus? Wat betekent dat volgens jou voor de praktijk van het lidmaatschap zoals we die in de BGA kennen?

Is iemand die niet als kind of op persoonlijk geloof gedoopt is, maar wel gelooft in Jezus als Verlosser en Heer (dus wel in de Heilige Geest gedoopt is), volgens jou volwaardig deel van het Lichaam van Christus? Wat betekent dat volgens jou voor de praktijk van het lidmaatschap zoals we die in de BGA kennen?

Zie jij het lidmaatschap van een gemeente als een administratieve of geestelijke aangelegenheid?

¹ De doop in de Heilige Geest kan een duidelijke ervaring zijn. (Gegeven voorbeelden in Handelingen) Maar kan ook geleidelijk of ongemerkt gebeuren. (2 Tim. 1:5) Feit is dat 'niemand kan zeggen: 'Jezus is Heer' dan door toedoen van de (doop in de) Heilige Geest. (1 Kor. 12:3)

In Matt. 28:18-20 staat:

"Jezus kwam dichterbij en zei tegen hen: 'Mij is alle macht gegeven in de hemel en op de aarde. Ga dus op weg en maak alle volken tot mijn leerlingen, door hen te dopen in de naam van de Vader en de Zoon en de heilige Geest, en hun te leren dat ze zich moeten houden aan alles wat Ik jullie opgedragen heb.'" (Matt. 28:18-20)

De discipelen van Jezus ontvangen het zedingsbevel om discipelen te maken. In deze tekst is het 'discipelen maken' de imperatief. De andere werkwoorden (gaan, dopen, leren) zijn participiums: gaande, dopende en lerende. Dus: discipelen maken is de opdracht en dat gebeurt langs een weg van 'gaan', 'dopen' en 'leren'. Hier wordt duidelijk dat 'dopen' geen eindpunt is, maar onderdeel is van het 'gaan' en opgevolgd dient te worden door het 'leren'. Dit veronderstelt een relatie, wat in de BGA is geregeld is in het lidmaatschap.

Betekent een eventuele loskoppeling van doop & lidmaatschap wat jou betreft ook dat degenen die in de BGA gedoopt worden niet meer automatisch lid worden?

Betekent een eventuele loskoppeling van doop & lidmaatschap wat jou betreft ook dat mensen in de BGA gedoopt kunnen worden die verder niet meer betrokken zullen zijn in de BGA?

Als BGA zijn we een congregationele gemeente, dat wil zeggen dat het zwaartepunt van de macht in de Algemene Leden Vergadering ligt. De raad is formeel de uitvoerende macht van de ALV en dient daarom een afspiegeling te zijn van de ALV. Daarnaast zien we in het NT hoe verschillende voorwaarden worden gekoppeld aan het leiden van de gemeente waaruit blijkt dat van oudsten een bepaalde (geestelijke) levensstijl mag worden verwacht. (zie bijv. 1 Tim. 3:1-7)

Betekent loskoppeling van doop & lidmaatschap volgens jou nog iets in de voorwaarden om oudste te kunnen worden in de BGA?

Wat vind je van het idee om oudsten te laten voldoen aan het Bijbelse ideaal waarin doop in de Heilige Geest en waterdoop dicht bij elkaar liggen? Dus dat (ook na loskoppeling doop & lidmaatschap) alleen mannen en vrouwen die op geloof gedoopt zijn oudste kunnen worden?

Ik wil graag afsluiten met de woorden van Paulus uit Ef. 4:1-6

"Ik, die gevangenzit omwille van de Heer, vraag u dan ook dringend de weg te gaan die past bij de roeping die u hebt ontvangen: wees altijd nederig, zachtmoedig en geduldig, en verdraag elkaar uit liefde. Span u in om door de samenbindende kracht van de vrede de eenheid te bewaren die de Geest u geeft: één lichaam en één geest, zoals u één hoop hebt op grond van uw roeping, één Heer, één geloof, één doop, één God en Vader van allen, die boven allen, door allen en in allen is." (Ef. 4:1-6)

Peter Kruijt

peterk@baptisten-amersfoort.nl

P.s. Graag ontvangen we een kort verslagje van de kringavond over dit onderwerp, dit kan de werkgroep verder helpen in het opstellen van hun advies richting de raad! Je kunt dit verslagje sturen naar:

Jutta Hermann

jutta.hermann@hotmail.com